

førrige Folkething blev opløst, da vi forhandlede Toldloven til 3die Behandling, blev der holdt to Foredrag efter hinanden, hvoraf det første blev holdt af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgkreds (S. Petersen), og det andet af Rigsdagsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds (Møller). I det Foredrag, som blev holdt af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgkreds, finder man anført „Stærk Latter! vedholdende Latter“ (Hør!). Nu kan der være forskellige Meninger derom; det er muligt, at det kunde kaldes stærk Latter, vedholdende Latter (Latter!), det er ikke det, jeg anfer over, men det nærmest derpaa følgende Foredrag blev ledsaget af en saadan vedholdende Latter (Ja!), at ikke noget Foredrag i den Tid, jeg har havt den Ære at møde i denne Sal, er blevet ledsaget med en stærkere eller mere vedholdende Latter, men der findes ikke i Rigsdagsstidenden anført et eneste „Stærk Latter eller vedholdende Latter“ (Hør!), og det holdtes umiddelbart efter det Foredrag, jeg før omtalte. Siden jeg er kommen til at anføre et Exempel, hvilket jeg ikke vilde have gjort, naar ikke mine Ytringer vare blevne benægtede af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Schack), saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Saadant ogsaa er hændet ved Møderne paa den forenede Rigsdag, at Bureauchefen heller ikke har kunnet høre disse vedholdende eller stærke Meningstilkendegivelser for et Foredrag af samme Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds (Møller), idet man heller ikke her har anført Noget derom, da han der talte; men Bureauchefen maa være bleven opmærksom paa det senere; thi 3. Nummeret efter at Taleren er meddeelt, staaer der som en Rettelse nedenunder, at man har undladt at anføre, at der var stærk Gysen og Latter, da den ærede Rigsdagsmand talte; men det er, som sagt, kommet tre Nummeret bagefter det Nummer, hvori hans Tale var indført. Under Forhandlingerne her

paa den forenede Rigsdag, da Arvesagen var til første Behandling, troer jeg de fleste ærede Rigsdagsmænd ville vide, at der ved forskellige Taleres Foredrag ligesaavel hørtes stærk Gysen som stærk Bravo, men Rigsdagsstidenden omtaler kun stærk Bravo og Gysen, men ikke stærk Gysen. Fremdeles skal jeg gjøre opmærksom paa, at man endog er gaaet saa vidt, at man har angivet Meningstilkendegivelser fra Tilhørerne, da en af Ministrene havde Ordet; det synes dog at gaae vel vidt endog at anføre Tilhørernes Meningstilkendegivelser. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at da den ærede Rigsdagsmand for Velle Amts 2den Valgkreds (Binzer) talte i Arvesagen og talte saaledes, at mange Medlemmer oftere ledsagede hans Tale med Hør og Bravo, har Rigsdagsstidendens Redacteur ikke kunnet høre disse Hør og Bravo; men etsteds i den ærede Rigsdagsmands Foredrag hørte han det, og hvilket Sted var det? Det var, da den ærede Rigsdagsmand sagde, at det nuværende Ministerium ikke havde nogen dyb Rod i Folket. Den Gysen og det Bravo, som da lød, kunde Redacturen af Tidenden høre (Hør!), men ved den førrige Deel af den ærede Rigsdagsmands Tale, der gik ud paa at anbefale det Kgl. Budskab, kunde han hverken høre Hør eller Bravo. Derhos tør jeg tillade mig at udtale, at en Instrux for de fast ansatte Embedsmænd, der skulle have Sæde her i Salen, ingenlunde er overflødig, men at den tværtimod er høist nødvendig. Det er f. Ex. Tilfældet — det kan ikke nægtes —, at Rigsdagens Bureauchef her i Salen — thi, naar den ærede Formand talte om, at man skulde have tilfattet politiske Anstuelser udenfor Salen, troer jeg, han tog feil — ikke altid har kunnet afholde sig fra at deeltage i Meningsytringer med Gensyn til Talerens Foredrag; jeg har hørt og seet ham deeltage i Meningsytringer med Gensyn til en Talers Foredrag her i Salen (Frølund: Ja!).